

Športski List

Godina II. Broj 76

Subotica, ponedjeljak 7 prosinca 1936.

Preplata četvrtogodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

13 PROSINAC 1936

Novinska kampanja o svim športskim problemima i strujanjima dostizala je kod nas kulminaciju prije godišnje skupštine JNS-a ranijih godina. Samo ove godine, premda je skupština već pred vratima jedva da se i piše nešto.

Ali ova zlokobna šutnja koja ne navješće ništa dobro, koja ne obećaje bolje dane našem nogometu, izgleda nam kao tišina prije bure.

Istina ovoj šutnji mnogo doprinosi današnjem sistemu državnog prvenstva koji će se izgleda zadržati svakako duže vremena. A na svim dosadašnjim skupštinama kopila su se temila najviše baš oko centralnog problema sistema državnog prvenstva.

Današnjim sistemom su zadovoljni ligaši, zadovoljni su glavni donosioci punomoći, a oni koji u stvari nijesu zadovoljni i koji bi mogli promjeni, danas su toliko slabi da se ne usuduju tražiti drugi sistem, jer bi promjena sistema bila nesumnjiva njihova propast.

Ali postoji još jedan važan razlog za današnju šutnju koji još više potvrđuje da se nešto iza brda valja nekakvo iznenadenje koje bi moglo biti tako veliko kao ono prošlogodišnje koje je širom otvorilo vrata profesionalizmu.

Dok su prije ljudi s punomoćima, još mnogo prije skupštine, bili u nerazdruživoj zajednici, dok se tokom cijele godine znalo ko će pobijediti i to velikom većinom, danas je druga situacija. Grupe još nijesu iskrstalizirane, pojedinci se još nijesu odlučili, pojedinci s 40—50 punomoći, a to mnogo znači.

Dosadašnja grupa, koja je dominirala i davača ton svim skupštinama ogromnom većom punomoći, usprkos neoborivih dokaza oposicionih grupa, ne može tako sigurno i mirno čekati skupštinu, jer bi se moglo dogoditi da padne, ako se još do skupštine ili na samoj skupštini ne povrate u njen kolo oni koji danas traže drugi teren, novo polje rada.

Neki najbolji suradnici današnje vlade — BSK-a, kao što je napr. Nestor Segedinski još uvek vise između starog društva i novih prijatelja. Segedinski se nakon jedne izjave odrekao BSK-a i prišao Purgerima, a čini se da je on počeo ugadati i beogradskoj Jugoslaviji. Sve to govori ili o novoj taktici jugoslavenskih drugara, koji su baš Segedinskog izabrali za tu ulogu prevrtljivca kojemu najviše odgovara, ili o stvarnoj promjeni Nestorove politike koju je diktirala težnja za vlašću i samoodržaniem i u novim prilikama.

Segedinski je izgleda uvidio slabost vladajuće stranke pa je blagovremeno prišao oponiciji, da se u slučaju pobjede opet nade na polici. najvećih protivnika on opet nade na polici. mi, koji ga tako dobro pozajemo, samo tako tumačimo taj njegov posljednji preokret jer čiju iskrenost ne možemo vjerovati.

U slučaju da dosadašnja oponicija istupi kompaktno i ako u svoje redove primi Segedinskog moglo bi se dogoditi da dugogodisnja diktatura BSK-a doživi definitivnu propast.

Ali to je veliko pitanje i ono će biti riješeno tek na samoj skupštini, jer je čovjek osobina Nestora Segedinske u stanju je da u zadnji čas ostavi na cijelitu svoje suradnike, da ih iznevjeri bez ikakvih škrupula i usprkos svih mnogobrojnih izjava. Pa onda pitanje je i to da li će oponicija primiti u svoje redove Segedinskog, koji sigurno traži neke protivusluge i da li će povjerovati lijepim riječima čovjeka, koji joj je naneo najviše zla i najviše nepravednosti, a mi opravdano postavljamo još jedno važno pitanje: Ne značili to otstupiti od dosadašnjih načela, kojima je oponicija bila vjerna kroz toliki niz godina? Jer pomislite kako će izgledati dosadašnja oponicija sa Segedinskim? Nama se čini da bi oponicija na taj način uništila i upropastila baš sebe, a ne svoje protivnike. Ali možda je to samo taktički potez oponicionih voda? Ko zna...

Kao što rekosmo snage još nijesu iskristalizirane, a po svoj prilici će biti izjednačene, pa će skupština možda prvi put nakon tolikih godina moći odlučivati na osnovu dokaza i činjenica, a ne na osnovu klubskih boja.

I baš radi toga mislimo da je krajnje vrijeme da se i kod nas pristupi radikalnom čišćenju u športskim krugovima. Velikim i nemilosrdnom čišćenju koje će odvojiti prave sportaše, ljudi koji žrtvuju za šport, od onih drugih koji žive na račun športa. Grobare našeg nogometa.

Krajnje je vrijeme gospodo da se izbace iz redova športaša svi oni koji ne spadaju tamu, svi oni koji su zauzeli vodeća mesta u klubovima, podsavezima, pa i u samom savezu, a ne spadaju ni u kome slučaju na čelo športskih organizacija, nego svjesno vode naš šport u propast, jer hoće oni da zarade i da vladaju.

Krajnje je vrijeme da se bacanjem takvih ljudi s vodećih mesta isprave sve one nepravde koje su oni učinili, da se stane na kraj današnjem nemogućem stanju, koje vodi neminovnoj propasti.

Jer stanje je zbilja neizdrživo, a možda baš najkritičnije kod nas, u našem potsaveznu. Ako prelistamo analize športskih ustanova, doći ćemo do toga uvjerenja i vidjećemo da se nigdje ne griješi kao kod nas, tako svjesno s očiglednom tendencijom da se unište jedni u korist drugih. Sav rad našeg podsaveta u nazad desetak godina potvrđuje našu tvrdnju, a i dogadaji posljednjih dana, narоčito nejednako kažnjavanje igrača iz raznih klubova, još su jedan neoborivi dokaz te nepravedne i neizdržljive politike diktatora Segedinskog, koji je već davno diskreditiran u subotičkim športskim klubovima, a ipak se drži na površini, ali na koji način on podržava svoju vlast o tome je najbolje govorio proces Vukelić—Segedinski.

Tako je kod nas, a ni u ostalim podsavetima nije mnogo bolje, jer i ostali podsaveti imaju po kojem Nestora, istina nešto manjeg i skromnijeg u mahinacijama, ali ipak Nestora Segedinskog.

Zato je uzaludno bacati krivicu na da-

našnje teško stanje na igrače, takse i krizu. Treba otvoriti oči i muški priznati prave razloge dekadencije našeg nogometa i pristupiti energično ispravljanju pogriešaka.

Ali sve dotle dok se ne povede neminovno čišćenje i odvajanje ljudi od ljudi, uzaludna je svaka debata, uzaludna je svaka kap... i svaka mrvica energije koja se upotrebi na neplodnu diskusiju, koja današnjim magnatima športskog svijeta liči u najboljem slučaju kao donkihotski nalet na vietrenjače.

Jer čemu govoriti i dokazivati onima koji su na vlasti i koji se smiju svakoj riječi i svakom dokazu svojih protivnika, samo zato što su uvjereni da punomoći vrijede više od svega, od svih dokaza?

Uzalud je na skupštinama našeg podsaveta cijela publika i većina delegata umirala od smijanja Nestoru Segedinskom, kada je on čitao u svojim izvještajima pjesmu sebi, ali koju su drugi sastavljali, kada je na kraju štos njegovih punomoći opet odnio pobedu.

Izlazak iz današnjeg teškog stanja u bolju budućnost moguć je samo na jedan način. Samo nemilosrdno čišćenje i bacanje iz svih športskih ustanova nešportaša, ljudi koji su već davno diskreditirani raznim afarama, i njihovo onemogućivanje za sva vremena bez ikakvih obzira i bez sentimentalnosti, dalo bi mogućnosti novom radu i napretku. A sve dotle, dok našim nogometom bude upravlja Nestor Segedinski i njemu slični, pravi športaši i oni najzaslužniji neće i ne mogu zauzimati mjesto u vrhovnim forumima posve ispravno. Jer oni, športaši i jedan aferaš kao što je Nestor Segedinski, to nikako ne ide zajedno.

Do glavne skupštine ima svega nekoliko dana i dotle će se situacija razbistriti i dobiti se barem približna slika o snazi vlade i oponicije. Jedno je tačno da će 13 prosinac 1936 god. biti veliki i važan datum u povijesti našeg nogometa, a na zastupnicima je da odluče da li će 13. XII. 1936 biti novi udarac našem nogometu, kao što je obično bivalo na skupštinama ili će 13. XII. 1936 značiti početak nove ere, novog života na nogometnom polju, da li će 13. XII. 1936 donijeti novu pobjedu diktature ili pobjedu udruženih snaga nepravedno progonjenih, pobjedu pravde, pobjedu športa nad trgovinom i profitom pojedinaca, koji su od nogometnih društava i ustanova stvorili najobičnija dioničarska društva, koja im omogućuju ugodan i lak život prepun senzacija i najlakšu zaradu.

Oglase za božićni broj
primamo uz cjenovnik
do 20 prosinca,

Uredništvo

Emil Urh

najpopularnija ličnost na turneji Purgera u domovini nogometa

Nakon turneje koja je trajala skoro mjesec dana, vratili su se Purgeri u svoj dragi i lijepi Zagreb, obogaćeni iskustvom, odnosno iskustvima, zadržani u iznenadni športskim prilikama u Engleskoj, savršenom organizacijom, džetlemenstvom, bogatstvom i još jednom uvjereni da je ipak pored svega najljepše doma, u glavnom gradu Zagrebu među svojima, među istočnjacima kada do tvojih ušiju dopiru riječi koje razumiješ, koje i sam govorиш, kada opet čuješ slatki „kaj“.

Dan povratka u domovinu bio je hladan, a magla koja je pratila Purgere za vrijeme cijele turneje u Engleskoj dočekala ih je i ovdje. Na kolodvoru je bilo nešto oko 200 ljudi koji su htjeli da pozdrave svoje ljubimce. Vjerovatno bi bilo više svijeta, ali oni koji su radili nijesu mogli doći. Oko 100 ljudi čekalo je ispred kolodvora. To su oni najvjerniji koji nijesu mogli izaći na peron, jer nemaju novaca da plate, no svejedno oni su možda najiskreniji.

Još iz daleka su igrači mahali rukama. Svi su imali oko vrata crveno-črne šalove. Prvo smo prepoznali Higla, plavokosog Lehnera, nasmijanog Ivica Gajera, Lehnera, Beloševića, Kokicu, senzaciju ove turneje Urha, Bratulića, Maika Rajkovića...

Nakon pozdrava dr. Torbara igrači su se uputili sa svojima prema izlazu, a pitanja su padala sa svih strana, da jadnici nijesu znali na koje će prije odgovoriti. Ljudi iz uprave su opkolili trenera Bukovia. Jozo Jakupić je ostao u Londonu da gleda Englesku—Madarsku. Higl i Kokica se brane od navijača. Ivica Gajer duhovito priča svoje utiske, Beloševića su opkolili zeleni, Lehner, Perlić, Šurdonja i Tomašević gledaju na vratima i odlaze. Urha je opkolila čitava grupa najmladih, pa se jedva probija. A na svim licima se jasno čita umor, umor i želja za mirom, za tušem, za čistom posteljom.

Kratko vrijeme smo bili u nedoumici, čije utiske da iznesemo. Odlučili smo se za Urha, jer je on postigao na ovoj turneji svakako najveći uspjeh i dobio najviše priznanja.

Jedva smo mogli dospjeti do njega i osloboditi ga zapitivanja kibica, da počnemo s našim novinarskim pitanjima. Emil Urh pošao je s nama kući i putem je odgovarao na pitanja, pričao, kao da je znao da će ga baš to pitati kada se vrati.

Emil Urh je počeo svoju nogometnu karijeru na zagrebačkim poljanama u nesaveznom dječjem klubu „Rantaplan“. Godine 1927 pristupio je u nižerazrednu Olimpiju gdje je igrao na levom krilu, jer je bio prevelan za golmana, dok je u isto vrijeme igrao na golu u svom matičnom klubu „Rantaplan“. U timu Olimpije igrao je onda i Ieo Hitrec.

Godinu dana kasnije igrao je Urh u Slaviji, jer je već narastao, pa je mogao da braňi gol, a 1930 je pristupio Viktoriji. U Viktoriji se Urh istakao, stekao glas odličnog golmana, u Viktoriji je razvio svoju sposobnost i postao reprezentativni golman. Prvu utakmicu za boje glavnog grada Zagreba igrao je Emil Urh na proslavi BLP-a u Beogradu protiv Budimpešte, Zagred je izgubio katastrofalno s 0:5, ali je Urh učinio sve što je mogao da sačuva svoju mrežu, pa mu je i madarski savezni kapiten dr. Fodor čestitao i ponudio mu angažman, ali je Urh odbio.

Od toga vremena je Urh često puta nastupao za boje Zagreba i dosada je odigrao oko 20 utakmica za Zagreb. U državnoj reprezentaciji igrao je Urh samo jednom, a na trijali-

ma sudjelovao više puta. Uostalom on je još mlađ igrač, 25 godina, njegov talent je tek sada došao do izražaja i on ima pred sobom budućnost pa i državni dres.

Uspjesi zagrebačke Viktorije u tijesnoj su vezi s uspjesima Emila Urha i Danka Premrla. Baš njih dvojica su najviše doprinijeli tome što je Viktorija 1932. kao prvak liga grupe, ispred Purgera, ušla u finalnu utakmicu za državno prvenstvo, pored drugih sedam klubova.

Možda je najbolju partiju u Viktoriji dao Urh na utakmici za prvenstvo Zagreba protiv HAŠK-a. Urh je igrao skoro sam protiv vrlo dobrog HAŠK-a koji je tek u posljednjem času izjednačio rezultat na 1:1, a Urh je izbranio i penal Ice Hitreca.

Iz Viktorije potpisao je Urh za HAŠK gdje je trenirao jedno vrijeme, a onda je prošle godine prešao u Gradanski gdje igra stalno u prvom timu s velikim uspjesima. Na četiri utakmice Purgera prije turneje Urh je uspio sačuvati svoju mrežu od golova odličnom igrom i velikim požrtvovanjem, a u Engleskoj? No pustimo, neka nam o tome on sam govori bez zapitkivanja:

„Bio sam vrlo sretan, možda najsretniji otkako igram nogomet, što i ja odlazim s Gradanskim na veliku turneju u Englesku, domovinu nogometa i nestraljivo sam čekao da stignem već u Englesku, da zaigram protiv naših znanaca iz Liverpula koje smo protijetos katastrofalno pobijedili i spremili teren za ovu turneju. Igre u Švicarskoj me nijesu mnogo interesirale. Ja sam čekao Englesku.

Putovali smo dobro i komotno. Mjesta su bila rezervisana, pa smo mogli i spavati. Ali samo kada smo išli u Englesku. Kada smo se vraćali, od Pariza do Zagreba imali smo svega tri kupea. Zato smo tako umorni.

Vrijeme nam je brzo prolazilo u pjesmi, šali i vicevima igrača. Osobito su bili raspoloženi za viceve Medarić, Kovačević i Gajer.

Prve utakmice su nam donijele prva razočaranja, a najveće je bilo svakako blesura simpatičnog Lehnera Siroma Lembi gledao je poslije kako se svi borimo, a on nije mogao i neće moći igrati još jedno mjesec dana.

Onda je došao put preko Lamanša. To vam je bilo strašno, grozno. Talasi su bacali našu lađu kako su htjeli. Mornari se ne sjećaju da je zadnjih godina bilo takvo nevrijeme. Jedva smo već čekali kraj. Bilo je nekoliko komičnih, ali i teških scena. Antolović, Jozo Jakupić pa i drugi, mogli bi o tome da vam dosta kažu.

Kada smo opet stupili na kopno, bili smo kao preporodeni i sretni što smo napokon na čvrstom i sigurnom tlu, na kopnu, u Engleskoj, koljevcu nogometa.

O našim utakmicama ste čitali mnogo, pa neću da vam o tom govorim. Iskreno vam kažem, da sam i ja iznenaden i zadovoljan i našom igrom i rezultatima. Naši rezultati treba ra zadovolje i one koji nijesu gledali a pogotovo su vadovoljili nas koji smo prisustvovali svemu.

Od gostiju koji su došli da pojačaju naš tim dali su u svakom pogledu sve od sebe i potpuno su zadovoljili Gajer, Belošević, Tomašević i Lehner dok je igrao, dok su Šurdonja i Perlić podbacili.

Inače ono što smo vidjeli u Engleskoj, onaj uredaj, igrališta, tribine, kupaone, klinike, sprave, gimnastičke sobe, električno grijanje, trening — to je nešto nevideno. Englezima imaju u 100% povoljnije prilike, oni se razvijaju u nogometu pod neopisno povoljnijim okolnostima od nas. Ali i znaju igrati. Zadivili su nas. Igraju brzo, fer, savršeno startuju u pucaju snažno iz svih pozicija. To su šutevi.

Vrlo su prijazni i gostoljubivi. Svagdje su nam išli za rukom, družili su nam sve što su mogli, a mi smo začuđeno gledali u sve to što oni imaju na raspolaganju kao da se pitamo: „Pa da li je to moguće? Da li su to priče za djecu da li je to san ili zbilja tako?“

I publike je objektivna i točna. Na pola sata prije utakmice tribine su skoro prazne, ali se brzo ispunje. Najviše publike smo imali protiv Liverpula. Svaki naš potez koji je pokazivao nešto, gledaoci su pozdravili pljes-

kom. Možda nam nikada više neće toliko a laudirati.

Neobično me veseli da sam svoje najbolje igre dao baš na ovoj turneji. Suci su svi bili objektivni i korektni osim onog u Edinburgu, gdje smo trebali pobijediti.

Disciplina kod engleskih igrača je nevjerojatna i na terenu, a i u privatnom životu smo najbolje primijetili na banketima.

Od gradova najviše mi se svidao London i Birmingham, mnoštvom spomenika i živih prometom. Interesante su trke pasa na kojima padaju velike opklade.

Inače Englezi su vam hladni, baš prav Englezi. Čak i djevojke su tako hladne. A ne djevljom nijesmo znali što da radimo. Nigdje nije bilo ništa. Sve zatvoreno, sve miruje, sve se odmara. A mi smo pjevali „Tužna je nećelja, ma da je cvijeće (magla?) svud...“

Lijepo je bilo, vrlo lijepo. Ali znate, smo se više približavali Zagrebu, sve smo bili veseliji. Dosta je bilo. Nema našem Zagrebu prema. Ovdje smo mi kod kuće, ovdje su najbolje osjećamo među svojima.

Vidjeli smo mnogo toga, pa vjerujemo smo i naučili i da ćemo to pokazati i na venstvenim utakmicama. Na tabeli dobro stejimo, jer smo najmanje utakmica igrali pa bi mogli i prvenstvo osvojiti. Ali o tom još rano govoriti. Tu su još Hajduk, BSK i Jugoslavija. U sarajevsku Slaviju ne vjerujem mnogo. Oni će otpasti na proljeće. Ne go me iznenadju Konkordija, a još HAŠK, koji ipak imaju pojedinačno odlično igrača.

Skoro sam vam zaboravio reći kako sam prošao s ručnikom. Novine su to zabilježile, kao senzaciju, čak su i karikirale. Ja sam ručnikom brisao lice i ruke i vješao ga na mrežu. Englezima je to bilo tako čudno i smiješno, da mi je već bilo neugodno. jer sam primjetio da se meni smiju, ali nijesam znati radi čega. To sam doznao tek iz novina. Evi pogledajte...“

Urh nam je pokazivao karikature, izreke iz engleskih novina koji govore o igri Purgera o njemu, o njegovim uspjesima. Nakon Liverpoola svagdje su pitali za njega i tražili da ga vide, a jedan list iz Liverpoola piše u nizu slovni velikim slovima: „Urh Grand in goal! Pa Urh je na ovoj turneji i bio „Grand.“

— Da, pa i Subotice se sjećam. Bili smo ijetos tamo Sviđa mi se objektivna publika pa i SAND (!). SAND je ostavio na mene utrak neiskusne, ali fer čete, dok Bačku poznajem još od prije. U Zagrebu sam bio potpujan na založenjem Bačkinom igrom. Naročito je izvrsno igrao mali centerfor Kopunović, pa onda centerhalf Šarčević i lijevo krilo Čvitanov su takođe odlični igrači. Kako oni da igraju?“

Urh je bio vrlo iznenaden kada smo mu rekli da je mali Kopunović teško bolestan. Zakijao je zabrinuto glavom i oprastajno se rekao ovo: „Steta, velika steta. On je tako lijepo igrao i mogao je postići još mnogo toga. I'a ipak ja se nadam da će on potpuno ozdraviti i da će opet zaigrati kao prije. Pozdravite ga mnogo. I sve subotičke sportaši, prijatelje vatre listu. Mnogo ih pozdravite da igraju!“

A onda je otisao Emil Urh kući da se omlazi da priča svojima o utiscima iz koljive, ne mogući da vratiti. Uvjeren da još nije dao sve i zlatne doba negeve golmanske karijere, činje tek sada.

Rheinmetall

Pisači stroj za kancelariju, trgovinu, kuću i za put, može se dobiti kod gen. zastupnika

BENCE IVANA

Subotica, trg. Cirila i Metodija 20, Tel. 581

ZA BOŽIĆ

jeftino i dobro možete kupovati muške i ženske štofeve, svile i platna kod supr. Šar Aleksandra pomodna trgovina u Subotici

Zagreb—Beograd 2:1 (0:0)

Prvog prosinca oko 3.000 raspoloženih športaša gledalo je kako šaljivi tim Zagreba zasluženo odnosi pobjedu na prvom snijegu, nad kompletним timom Beograda. Zagrebačka je reprezentacija bila zbilja šaljiva i ona mnogo govori o prilikama koje vladaju između pojedinih struja. Mjesto da se dade ono najbolje što Zagreb može dati, u borbu protiv Glazera, Stokića, Lukića, Kneževića, Stevovića, Đokića, Tirkanića, Marjanovića, Lojančića, Sekulića i Zečevića, iznala je šaljivi tim Zagreba u sastavu: Puhar, Belošević, Paviša, Pajević, Gajer, Jazbinšek, Pleše, Koprivnjak (Tarzan)!! Lešnik, Antolković i Solerti. Oni koji su iz nepoznatih razloga otkazali, gledali su ovu borbu zajedno s onima koji u opće nijesu bili ni postavljeni. Pa još kada je jedno vrijeme zaigrao Ladarević, igrač koji ne igra ni u prvom timu Purgera, mnogi su dobili dojam da je tim Zagreba sastavljen u kakvoj športskoj kuhinji, recimo modroj. Ico Hitrec je gledao s tribine utakmicu, dok su Koprivnjak i njemu slični izvadali „reprezentativne“ poeteze. Ali nije kriv Koprivnjak pa ni Ladarević. Oni ni najmanje nijesu krivi što im je povjerena ta dužnost da brane boje Zagreba.

Pa ipak šaljivi tim je iznenadio sve, a najviše svakako onog ko mu je dao povjerenje. Svi su očekivali katastrofu. Međutim Zagreb je nakon žive i uzbudljive igre potpuno zasluženo pobjedio Beograd u zadnjim časovima s 2:1 (0:0).

Zagreb je igrao veoma požrtvovanovo i imao je više od igre u svojim rukama. A što je pobjedio tek pred kraju, ima da zahvali nesnaženju svoje navale pred golom i još više Glazeru, koji je ponovo dokazao da je naš najbolji golman, bez konkurenčije.

Beograd je podbacio. Ovo naročito vr-

jedi za trio velikih imena: Moša, Lojančić, Bane. Istina njihovo slabo igri mnogo je doprineo neumorni i sjajni Gajer, koji je nadzirio Stevovića. Kod Beograda je brillantnu partiju dao Glazer, a istakli su se još Lukić, Stevović i Zečević. Stevović je pokazao sve osobine odličnog centerhalfa, ali je dobar utisak pokvario svojim ponašanjem i poznatom grubošu, pa je sva publika dugo protestirala protiv njegove igre, a sudac ga je zasluženo isključio nakon izjednačenja. Inače igrači Beograda su se odlikovali estetism i neumjesnim prigovorima sudiji. Jedini izuzetak su bili Glazer i Zečević.

Pobjedu Zagrebu je donijela bolja obrana. Gajer i Belošević su igrali u reprezentativnoj formi. Pored njih su odlično igrali Puher, Pajević, Solerti i Jazbinšek. Kokotović je igrao tek drugo poluvrijeme, i nijesu igrali za njega, ali je ipak dao nekoliko upotrebljivih lopti.

U 4 minuti drugog poluvremena Sekulić je dao gol za Beograd. Zagreb je često napadavao i stvarao gužve. Glazer je igrao i trećeg beka i tek u 38 minuti Gajer je izjednačio iz opravdanog penala, a u 44 minuti Koprivnjak se otkupio lijepim golom, kojega je dao na pas Kokotovića glavom u sam gornji ugao.

Publika je toplo pozdravila ovu zaslужenu pobjedu šaljivog tima, koja je došla tako iznenada i još jednom dokazala da Beograd baš nije toliko bolji od Zagreba, koliko hoće da ga pretstavi beogradска štampa.

Inače današnja igra, koja je trebala poslužiti kao glavno mjerilo za izbor reprezentativaca protiv Francuske, dala je samo četiri nesumnjiva reprezentativca i to: Glazera, Beloševića, Gajera i Zečevića, dok su ostali daleko od reprezentativne forme.

odigravanja kuglačkih utakmica zabranjeno pušenje i uživanje alkoholnih pića, jer će Potsavez protiv onih igrača koji ovo nareduju ne bude poštivali, najstrože postupiti.

Skrećemo pažnju vlasnicima kuglana, da ne dozvoljavaju na svojim kuglanama kuglanje za novac, pošto će Potsavez takovu kuglalu, gde se bude kuglalo za novac diskvalificovati i na njoj će biti zabranjeno svim verificiranim igračima JKS-a zabranjeno kuglanje.

Stavlja se do znanja klubovima, kao i vlasnicima kuglana, da je prilikom odigravanja prve utakmice na duplim kuglanama dozvoljen trening, kao i utakmica jednovremeno sa prve utakmicom, dok kriks i ostale partie se zabranjuju za ovo vrijeme.

Umoljava se Sekcija ZKS-a, da obrati najveću pažnju prilikom odigravanja kuglačkih utakmica, da se u buduće ne bude dešavalo, da igrači za vrijeme igre uživaju alkoholna pića ili da puše. Moli se Sekcija ZKS-a, da svaki slučaj prijavi Potsavez-u.

Komisija koja je izvršila pregled ispravnosti kuglana na teritoriji grada Subotice, ustanovila je slijedeće nedostatke i to:

Kuglana KK „Napredak“: Prednji deo kuglane za odbacivanje je naispravan, jer je daska, odnosno podnožje upadnuto i treba ga izmijeniti i dovesti u vodoravno stanje prema dasci položenoj. Bebe su manjeg obima, nego je to pravilima predviđeno. Treba ih izmjeniti.

Kuglana KK „Obrtnik“: Tlocrt postolja (križa) je upadnuto. Treba ga izmijeniti i podići ga više. Pločice za bebe su neispravne. Pred levom damom daska je upadnuta. Čunjevima treba odrezati vrhove, a samo ih ostaviti kod kralja. Mesto odakle se izbaciva nije dovoljno osvjetljeno, uslijed čega je sudija otežan pregled i pisanje izvještaja.

Kuglana g. Marijanović Aleksandar: Dasaka položnica je sedlasta (ovalna). Treba je dovesti u ispravno stanje.

Kuglana g. Horvat Lajče: Tlocrt postolja (križa) je suviše istrošen. Na kraju daske položnica je mražno (nije dovoljno osvetljeno).

Kuglana Centralnog Kuglačkog Salona: Na desnom igralištu dame su upadnute. Na levom igralištu na novo popravljenom mjestu kod bebe viseće je nego što treba. Treba dovesti u ispravno stanje. Stražnji dio kuglane je vidan, a ovjetljenje slabo.

Kuglana g. Knapac Lojzije: Igralište je suviše ovalno (sedlasto). Treba ga dovesti u redovno stanje.

Kuglana g. Winkler (Lanji): Igralište je sedlasto. Treba ga dovesti u ispravno stanje. Prostor kod beba nije dovoljno osvjetljen, daska za izbacivanje je neispravna i treba je promijeniti. Čunjevima treba odrezati vrhove, a samo ostaviti kod kralja.

Kuglana g. Neorčić Josipa: Cijelo igralište je suviše sedlasto. Treba ga ispraviti prema propisima.

Kuglana g. Gavrilov Djurice, Palić: Na desnom igralištu na desnoj strani pri kraju daske položnica izdignute u vis. Tlocrt postolja (križa) je istrošen i neispravan. Treba sve popraviti. Takoder i pločice su neispravne. Iste igralište je cijelo sedlasto. Osvjetljenje na istom slabo.

Kuglana g. Horak Stevana („Zeleno Drvo“): Bubanj zadržava kugle. Treba ga ispraviti, da sam pušta kugle.

Pozivaju se gore navedeni vlasnici kuglana, da i svoja igrališta najkasnije do 15. prosinca o. o. prema gornjim primjedbama dovedu u ispravno stanje.

Kolesar Ivan s. r.
I. Sekretar.

ZAPISNIK
sjednice Poslovnog Odbora Subotičkog Kuglačkog Potsaveza, održane dne 2. prosinca 1936. g. u prostorijama gostione „Zeleno Drvo.“

Prisutni: Sabanov, Horak, Ninkov, Sabo i Milovanović.

Na prijedlog g. predsjednika usvaja se, da

Svako veče svježe

hrenove viršle, friško pečene kobasicce i cigansko pečenje
mogu se dobiti najjeftinije u glavnoj radnji

KORHEC

Svi vrlo dobro poznajete staru i solidnu firmu

Ivić Aleš Sandar

manufakturana trgovina
SUBOTICA

Gdje se možete najjeftinije obskrbiti za predstojeće blagdane.

na današnjoj sjednici referiše g. Ninkov umjesto odsutnih tajnika.

Odobrava se odigravanje slijedećih prijat utakmica i to:

Dne 26. XI. 1936 g. KK „Zvezda“—KK „Pevači“ (rezervne čete), dne 28. XI. 1936 g. KK „Pevači“—KK „Napredak“ (rezervne čete), dne 3. XII. 1936 g. KK „Pevači“—KK „Napredak“ (rezervne čete).

Verificiraju se slijedeći igrači s pravom nastupa i to za:

Subotički Zanatljijski KK: Bernat Bela od 17. XII. 1936 g.

KSK „Lokomotiva“: Janković Gorča, Jurčić Andjelko i Šarčević Veco od 17. XII. 1936.

Na osnovu dostavljene prestavke g. Peić Nikole, člana UO-a od 18. XI. o. g. u predmetu postavljenih primjedaba za odigravanje potsaveznih prvenstvenih utakmica sa rezervnim četama, PO konstatuje, da je u cijelosti postupljeno prema rješenju UO-a, koji je dao uputstvo i nalog za odigravanje ovih utakmica, pa su odnosne utakmice izzrebane s tim da pravo nastupa u rezervnim četama imaju verificirani igrači, koji nisu igrali u dotičnoj prvenstvenoj godini u prvom teamu više od dva puta. Prema tome će PO nakon odigranih svih utakmica rez. četa, učiniti reviziju svih sudačkih izvještaja, pa će sve utakmice klubova, koji su odigrali sa igračima, koji su u prvom teamu nastupili više od 2 puta u dotičnoj prvenstvenoj godini, poništiti.

Poslovnom odboru je nadalje nerazumljivo, pošto nije dovoljno obrazložen od strane g. Peića, da PO nije imao u vidu prilikom žrebanja prv. utakmica rez. četa na krupne greške, koje bi se prema mišljenju g. Peića imale pojaviti prilikom odigravanja svih utakmica.

Upućuje se sekretar, da žalbu KK „Poštari“ br. 54. od 31. X. 1936 g. protiv odigrane prv. utakmice sa KK „Zvezda“ dne 28. X. 1936 g., ustupi Sekciji ZKS-a, da po istoj da svoju vrijed savezni sudija g. Demark Mijo.

Sabanov Ivan s. r.
Prestsednik

ZAPISNIK

sjednice Upravnog Odbora Subotičkog Kuglačkog Potsaveza, održane dne 3. prosinca 1936 g. u prostorijama gostione „Zeleno Drvo“.

Prisutni: Sabanov, Kolesar, Horak, Vidič, Skenderović i Peić.

Ovjerava se zapisnik sjednice Upravnog odbora od 5. studenoga 1936 g.

I. Uzima se na znanje dopis KK „Jugoslavije“ br. 57. od 12. XI. 1936 g. u predmetu dostave opravdanja na prijavu Sekcije ZKS-a, zbog odigravanja utakmica bez saveznog sudije.

Športaši

Kupujte svoje potrebe, Filmove, Fotoaparate, Sapune, Kolon-ske vode, te češljeve, ogledala, četke sapune za brijanje i sve ostale Drogerijske i Toiletne potrebe kod —

NADA V. Gabric

Subotica Tel. 637 — jer samo u „NADI“ se može dobiti za malo novaca mnogo dobre robe —

M. Kujundžić i Tumbas

manufakturana trgovina uz stalne jeftine cijene najsolidnija posluga

6. Na podnetu prestavku g. Peić Nikole, člana UO-a upućuje se PO, da po istoj donese meritornu odluku.

7. Uzima se na znanje referat I. sekretara o propagandnom putovanju u oko organizovanja kuglačkog sporta u St. Kanjižu i Novi Kneževac.

8. Nareduje se klubovima, da pod pretnjom suspenzije, nadalje do 1. siječnja 1937 god. podmiru pretplatu službenog glasila.

9. Uzima se na znanje i odobrava načrt narodne kuglane, prema propisima JKS-a, UO rešava, da će Potsavez izdavati zainteresantima ovaj načrt po cijeni od Din. 20.— po jednom komadu.

Kolesar Ivan s. r.
Sekretar I.

JUGOSLAVIJA JE OSVOJILA JUGO-KUP

Jugoslavija—Gradanski 4:0 (2:0)

Jučer je odigrana i druga utakmica za Jugo-kup u Beogradu gdje je pobjedila opet Jugoslavija i to sa većim rezultatom nego u Zagrebu. Pobjeda je zaslужena ali je rezultat nešto previsok. Gradanski je bio ravno-pravan protivnik i imao je isto toliko od igre kao i Jugoslavija. Međutim Jugoslavija je imala odlučniju navalu koja je umjela da iskoristi povoljne situacije što joi i donijelo pobjedu. Dobro su igrali kod Jugoslavije Stokić, Lukić, Domorocki, Zečević i Perlić. Kod Purgera: Medarić, Kokotović i Urh. — Golove su dali: Petrović tri i Zečević.

Hašk—Ripenzija 3:0

U subotu je u Zagrebu odigrana međunarodna utakmica između rumunjskog pravaka Ripenzije i Haška koja se završila pobjedom Haška od 3:0. Pobjeda je zaslужena i za nju ima najviše zasluge Gajer i Hitrec.

Hašk—Ripenzija 3:1 (2:1)

Jučer je odigrana i druga utakmica gornjih klubova. U Hašku su gostovali nekoliko tuđih igrača kao Glazer, Lešnik, Belošević i Jazbec. Pobjedio je opet Hašk skoro sa istim rezultatom kao i prvog dana. Dođo su igrali kod Haška halfinja i u navali Hitrec i Fink, a kod Ripenzije Pavlović, Kiralj i Dobai.

Madarska—Irska 3:2 (2:1)

Druge utakmice Madarske u Irskoj završila je zaslужenom pobjedom od 3:2. Golove su dali za Madare Tička, Čeh i Toldi, a za Irsku Felon i Davis.

Engleska—Madarska 6:2 (3:1)

Poslije toliko kontinentalni reprezentacija i Madarsku je zadesila ista sudbina da moraju podleći majstorima futbala. Dosada su još najbolje prošli Austrijanci i Talijani. — Prvi su izgubili s 4:3, a drugi s 3:2.

Najljepše i najukusnije darove u staklu i porculanu nabavljajte u jedinoj najstarijoj našoj radnji u Štrosmajerovo ul. br. 12.

Adam Korponaić i drug

Vlasnici Adam Korponaić i Irma Springer

Svoj svome!

Na mjestu M. Vukovića